

1/2 Till. Red. nr 3585 Skåntho. 1
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
Helsingfors. h: d
Konting. Nr.

Stärmed bitet bidrag till flakkrin

När man kärde in det sista lasset
säd, då skulle allt hästflaket, som
hjälpte till, samt alla räfsar och läar
åka på detta lasset, och hästarna skulle
gå i trav hem, ty då blevo kreatur och
hästar fets och blanka

Man fick aldrig räfsa upp de sista
stråna från gården och in på lagen
utan de skulle plockas upp och kastas
in på lagen med händerna, annars
skulle fodret bli oordentligt

Dagbladet 2 Malmö
Stenö Bonf. C.
restauran, från Kävlinge

När de började träcka fick inga
stehärisse komma in på lagen, ty de
fick de kända lokatten. Lokatten
är pleyden ("slagan"), som sattes an
öronen, på den stehärisse, som blev hård
ätkramad |

Om guldags morgon, när man
kom ifrån staden, skulle man skynda
sig hem, ty den som först kom hem
från kyrkan, han fick först inhästat

När man satte i deq fästo gånge
med den nya rögen skulle man
göra ett kars med deqspadan i
degen, ty i annat fall blev det
bart bytt av vätternas (småflott)

från

Fru

Lda Johansson

Årsmat. 15

Härlings.

Stämnet för sj kamma i lidmgen

(1/2)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3585

Hävlinge d. 6. 11. 32.
Härsjagers h. Sk.

Undertänad nedskriver här några seder o bruk från min hem vid skörden, och så hade det varit i fas o mer ^{här} ~~här~~ tabade de om. Första höstdagen kallades "stordag", då ~~storskörden~~ började. ^{vid anläggning} Två rågen gingo då i par "störstdrängen" o "störstpiggen" halokaren o "minstpiggen" före som alla dagarna efter med var sin uppdrag, som vanligtvis var kvinnofolk. Efter kaffet o frukosten eller "dansen" som det då kallades, gick de ut att hägga vid halv sju tiden manfolken före med liana på axeln, kvinnorna efter, klädda i vita förkläden och bänder, med krotten i hand, den skulle de ta upp säden med, de som ingen hade fick kröka avn o ta med handen. Minstpiggen bar diétralijeln. Ni vet nog inte hur den såg ut, det var två runda träbottnar ungefär 40 cm i genomskärning förenade med stavar 15 cm långa i en av stavarna så att ett hål att dricka ur o band att bära i. Kl. 9 bars ut "littermiddag" den bestod av stora "kagebrödstycken" med stor smärkläck o ostskiva på de bredde på smör med lommeknivarna, bränninsplattan var också med en sup. Lög gammorna så väl som nämnas. Kl. 12 kom de hem till middagen som den dagen bestod av färskköttsuppa o skinka o pepparsotsris o potatis. Den var det en timmas vila, som fick ^{mig} ~~de~~ kaffejök, kvinnorna bröd till kaffet. På började arbetet igen till kl. 4 då kom de till "merten" den bestod av smör o bröd stekt o kokt fläsk, brunbönor eller "äggkaga". Den fortsatte skörden till kl. 7 om halv 10 för rågstycket skulle vara huggat, bundet o satte upp på dagen. När de högg sista biten av en sädesfält skrek de dingarna ta från haren det hände ibland att en hare sprang ut. När de slutat för dagen fick de risgröt o smör o bröd.

Vår säden läggs i skåror, där sättes en redskaps på lian så att den följ sa, jag
 mig ej vad det bette, säden skulle ligga på skåren till det gröna torrakt, och
 "negades" den och bandes med snoddade band av hö eller haln. Där tvärlas
 om att komma först till ändan. Var det regn en höstdag, så de ej kunde håll
 på med hösten, så snoddades der band med snorra. När aut var skördat o sista
nekem bandes skulle alla som var med ta lägga till band om den, tre "negor"
 bands ihop i längd den kallades ständare o sättes högt i sista "hoven".
 Att se "lokatten" var när de tvöskade, det har jag varit med om som br
 tröskmannen lade plöjeln om nacken ^{på mig} o lyfte mig uppåt, jag såg ej se den oftare
 När linet såddes minns jag att pigorna skulle ska sått lin i lön och andra ha
 också linfält, för att då kunna stöjla på fälten tag sämman. en kan
 såd o lade i jorden på ett par ställe mellan varje fält det växte upp i
 ruskor till märke. När linet skördades upplades det upp med roten o la
 strängar och "negades" det o sättes upp. Beredningen började med att för
 der "kanten" knabbades med en "höst" så följ från ^{av} den drogs linet genom
 en reva breddes sedan ut på "stobben" att torra o var färdigt när skåren
 skildes från linet när man gnuggade det. Sedan skulle det samlas till att
 förs till "brydestugan" där de hade sådan. Mor talade om, att det spötsade i
 ts.. som kom folk förbi på natten hördes skåren där inne o ljus sågs i skåren
 men ⁱⁿ de tillade in i den fann där inga människor, många voga sig ej förbi o
 Till slut brand den ena upp efter den andra. I mitt hem grävdes stöpsen
 fyrkantigt hål i jorden med nedgång för den som skulle elda under ^{linet}
 liansöjalar hade också hål. därpå lades linet till torkning för att sedan
 brytas på "brydman". Linet lades på brydman o hackades så att skåren bröts
 skildes från linet. Sedan skulle ~~skället~~ gå an stapeln. Skället o
 o skälletras användes till att slå skället från sen träckades linet först
 på grova häglor så blev der grova blånar, och drogs det på fina häglor
 Nam

5) 6
"småblån" så var linet rent då det vreds i lockar,
och blånorna rullades i "tättar".

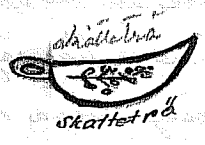
När blånerna kardades ställdes till kardegille o kardevisan sjung.
Den var jag ledsamt nog glömt annars skulle jag skrivit den också.

I äldre tider hade landtr. skättelag o kardelag, då uppbrädades både di
o nigor framme slätten som hörde till laget.

Glösta gillet ville alla vara med på både skräddaren o skomakaren ä saad
voro bjudna, i mitt hem läraren o lärarinnan också. De bjöds till middag
efter den spelades en vals av byspelmanen där dracks kaffe o giff
o dansades till ljusandaj, frukost bjöds på morgonen innan de reste

Härmed har jag skrivit ned vad ~~var~~ jag minns
om det är ~~en~~ något värde skulle det glädja mig.

Redaktionen får ursäkta min dåliga svenska jag skriv
det vid radions gång. Men det vade mig, att teckna upp det
Yhanna Larsson

Postfack 27

Tel. 235

Hävlinge

Skåne
Hävlinge
Hävlinge

